

« Ἰήϊον δὲ καλέω Παιῖνα,
 « Μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίαις ἐχενῆδας
 « Ἀπλοίας τεύξη,
 « Σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν, ἄνομόν τιν', ἄδαιτον,
 « Νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα. Μίμνει
 « Γὰρ φοβερά, παλίνορτος,
 « Οἰκονόμος, δολία, μνάμων, μῆνις τεκνόποινας. »
 Τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγγεν
 Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις:

Τοῖς δ' ὁμόφωνον

Αἴλινον, αἴλινον εἶπέ· τὸ δ' εὖ νικάτω.

Ζεὺς, ὅστις πατ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ- (Σ. α'.)

τῷ φίλον κεκλημένω,

Τοῦτό νιν προσεννέπω.

Οὐκ ἔχω προσεικάσαι,

Πάντ' ἐπισταθμώμενος,

Πλὴν Διὸς, ἧ γε ματῶν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος

Χρῆ βαλεῖν ἐτητύμῳ.

Οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας, (Α. α'.)

Παμμάχῳ θράσει βρύων,

Οὐδὲν ἂν λέξαι, πρὶν ὄν·

Ὅς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-

κτῆρος οἴχεται τυχών.

Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίχια κλαίζων,

Τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,